

Rēzeknes ražotne gaida jaunos inženierus

Sergejs TIMOFEJEVS

Hipotēku banka otrdien aicināja ekskursijā uz Rēzekni, lai iepazīstinātu ar SIA *NOOK*, kas ražo zāgripas, kuras tiek eksportētas uz daudzām pasaules valstīm. Par savu darba pieredzi šai uzņēmumā pastāstīja divi Rīgas Tehniskās universitātes (RTU) studenti, kuri piedalījās RTU un *Hipotēku bankas* kopējā projektā *Labā prakse*.

Stipendijas saņēma 10 RTU studenti. Jūlijā viņiem tika dota iespēja specializēties izvēlētajā profesijā. Pamatā tie ir inženieri. Katrs no viņiem vasaras prakses laikā saņēma stipendiju 160 — 240 latu apmērā. Kāpēc 80 latu starpība? Lai ieinteresētu jaunatni veidot karjeru reģionos, tika nolemts, ka studenti, kuri praksē dodas uz Cēsīm vai Rēzekni, saņem paaugstinātu stipendiju.

Uzņēmumā *NOOK* veselu mēnesi strādāja studenti Marina Griščenko un Ārnis Kļaviņš. Abi ir apmierināti un, it kā būtu vienojušies, apgalvoja, ka uzzinājuši daudz jauna. *NOOK* Pārdošanas un mārketinga nodaļas vadītāja Inga Laganovska atzīmēja, ka uzņēmums allaž bijis atvērts studentiem praktikantiem. Parasti tie bija jaunieši no Rēzeknes Augstskolas un Malnavas koledžas. Taču pirmoreiz praksē bijuši topošie inženieri.

Pēc ievadvārdiem abi praktikanti parādīja ciemiņiem savas darba vietas, bet I. Laganovska novadīja ekskursiju pa visu uzņēmumu.

— Firma izveidota 1991. gada aprīlī. Ideja ražot zāgripas nobrieda tolaik, kad bija moderni braukāt tirgoties uz Poliju, — sāka stāstījumu Inga Laganovska. — *REBIR* pārdeva savus instrumentus, taču nebija maiņas zāģu. Mēs pakāpeniski paplašinājām sortimentu, un tagad ražojam pāri par 400 dažāda veida zāģripu diametrā no 80 līdz 800 mm. Mēs nekonkurējam ar lētajiem ķīniešu zāģiem, mūsu pircēji ir specializētie uzņēmumi, kuriem nepieciešama augstas kvalitātes prece. Sākot ar 1998. gadu, mēs sākam aktīvi meklēt

Valda uzskats, ka jaunatni neinteresē eksaktās zinātnes. Taču ir arī cilvēki, kas vēlas savu dzīvi saistīt ar tehnisko progresu. Jaunā inženieru maiņa — Marina Griščenko un Ārnis Kļaviņš.

Tā izskatās viens no zāģripu ražošanas ceļiem.

izeju starptautiskajā tirgū. Sākumā dīleri pret mums izturējās skeptiski neuzskatīja mūs par nopietnu konkurentu Rietumu analogiem. Taču pakāpeniski attieksme mainījās. Pašlaik lielāko produkcijas daļu — 70—80% — eksportējam. Puse mūsu preces aiziet uz austrumu tirgu (Krievija, Baltkrievija, Ukraina), otra puse — uz rietumu (Lietuva, Igaunija, Polija, Vācija).

I. Laganovska atzina, ka krīze skārusi arī viņus: — Agrāk

strādājām trīs maiņās, tagad — divās. Krities ražošanas apjoms. Taču cilvēkus neatbrīvojam. Viņi ir mūsu galvenā bagātība. Nav tik viegli atlaist, bet vajadzības gadījumā pieņemt jaunus. Ražošana ir ļoti specifiska. Mainīties arī mans darbs. Agrāk es varēju ierasties uzņēmumā, ieslēgt datoru un gaidīt klientu zvanus. Un pasūtījumi bija! Tagad jāstrādā ar katru klientu individuāli, pastāvīgi jāseko viņu vēlmēm. □